

Bestclass 2004

A Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskola 9/E osztályának 10 versenyzője, néhány lelkes szurkoló és osztályfőnökük indult útnak Kecskemétre, november 6-án délután, ahol a Bestclass játék II. régiódöntője volt. Ebbe a régióba tartozott Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Csongrád és Bács-Kiskun megye.

A Bestclass olyan rendezvény-

sorozat, mely a Startlap internetes oldal szervezésében jött létre. Célja, hogy a diákok a testület és az agyukat is megmozgassák. Minden középiskolából jelentkezettek 10 fős csapatok. Először az iskolán belül kellett megvitatniuk frizbitudásukat, így dől el, hogy melyik csapat képviselheti az iskolát a játékban. Ezután indult az internetes kvízzjáték. Ahhoz, hogy a régiódöntőbe jussunk, a kvízzjátékban is előkelő helyen kellett végznünk. A kvízben főleg az Európai Unióval kapcsolatos kérdések szerepeltek, de a szerkesztők igyekeztek minden témakörben tesztelni tudásunkat. Ebben a játékban az Internet révén bárki részt vehetett, és pontjaikkal támogathattak minket. A sok lelkes játékosnak köszönhetően itt az első helyen végeztünk, amiért halásák vagyunk. Így kerültünk

be a kecskeméti régiódöntőbe.

A kecskeméti versenyen 200.000 Ft-ot nyerhetett az első helyezett csapat. Ezért az összegért 12 csapat szállt ringbe. A játékot két blokkra osztották, az elsőben hat feladat volt, a másodikban három. Nagyon eredeti, érdekes és főként élvezetes versenyszámokat találtak ki a rendezők. Ezek közül kiemelni kettőt, a

Bungee Focit és a Hernyót. A Bungee Foci egy 10 méteres, felfújható, kompresszorral működő pálya, ahol a két-két játékos bungee-kötél köti össze. Így kellett az ellenfél kapujába minél több gölt lőni. A hernyó pedig olyan feladat, ahol egy hengeres formájú, felfújható testen ülve, ugráló mozdulatokkal kellett a csapat öt tagjának végighaladni egy kiegészítő pályán, majd hernyótalpa bújva visszafutni a célig.

Csapatunk végül a 10. helyen végzett, így az országos döntőig nem jutottunk el, de így is jót mulattunk. Úgy gondoljuk, hogy a Startlap elképzelése arról, hogy ez a tanév legnagyobb bulija, igaznak bizonyult. Jó volt érezni, hogy amit tanulunk, tényleg hasznos az iskolán kívül is.

Kondacs Dóra és Kéri Alexandra, 9/E osztályos tanulók

"Minden publicitás jó. Kivéve a nekrológot." (graffiti)

Beszélgetés Todd G. Williamssal, a "Ti! Magyarok feketeszemmel" című könyv szerzőjével

Van egy magyar-nyelvkönyv, szóval egy olyan könyv, amit arra találtak ki, hogy az a sok külföldi, aki valamilyen félreértés folytán nem magyar, na, hogy azok jól megtanulhassák, hogy miként beszélünk mi egymás közt... persze ez egy '66-os kiadás, minek okán a következő a bevezető lecke: "Jó napot kívánok!" Mire a másik figura: "Jó napot kívánok, ELVTÁRS!"

Jó, lehet, hogy ez nekünk annyira nem mókás, viszont ha beleképzeljük magunkat egy frissen ideérkezett külföldi, teszem azt egy amerikai borbé, akkor mindjárt megvilágosodhat a számunkra, hogy ő miért találja ezt az egészet olyan velőtrázóan humorosnak. Az meg csak jó, ha az ilyesmin röhögni tud az ember, nem? Mi is jót vigyorogtunk Toddal. Egy olyan délelőtt találkoztunk a Művész cukrászdában, amikor ő legszívesebben Makámot hallgat, ami igazából afféle magyar népzenei takar, de erről majd később, a lényeg, hogy rá mosolyogt a pincérlány, rám meg nem... Todd meg igazából igen vidám és érdekes fickó, valamint abban a kivételes helyzetben van, hogy az említett 1966-os könyvben találkozott először magyar szóval, sőt, eleteben elsőként a Pipigrillnél falhatott ungarishe farsírtot. Most meg kapható az új könyve is. Nofene.

- Azon gondolkodtam, mielőtt találkoztunk, hogy vajon tudtál-e valami közelebbit Magyarországról azelőtt, hogy idejöttél?

- Oké, nem sokat, de volt egy nagyon jó barátom az egyetemen, úgy hívták, hogy Bakonyvári, a szülei '56-os magyarok voltak. Igazából nem is tudatosult, hogy ő magyar, vagyis tudta ő, hogy honnan jöttek a szülei, csak nem mondogatta állandóan, érted... Egyszer valahogy eldumáltam az apjával, mondjuk szinte csak a politikáról tudott beszélni, az nem nagyon érdekelt, de aztán azt is mondta, hogy milyen jó borok vannak itt nálatok. Azt meg nem hittem el: nekem akkor a bor az vagy kaliforniai, vagy francia volt... De azt tudtam, hogy a magyarok milyen jók a kalapácsvetésben, meg volt egy haverom is, akivel voltak közös óráink az egyetemen, és aki valami cseriprogrammal eljött Magyarországra 1986-ban. Mondjuk őt azóta sem láttam.

- Aztán '92-ben Te is tükereveredél - ezt vártad egyébként? Macskakövet, Operaházat, gulyást, ilyesmit?

- Hát amikor Spanyolországból megérkeztem ide, akkor komolyan azt gondoltam, hogy majd lovaskocsikat látok az utcán, jó, nem azt gondoltam, hogy mindenkinek van, de abban biztos voltam, hogy egy csomót látok majd. Szóval olyan Bukarestet képzeltem Budapest helyett. De aztán hamar belerázódtam a dologba, angolt kezdtem tanítani, ez ment az első nyolc évben, de közben folyamatosan zenéltem is, zenekarokban játszottam.

- Na, akkor ragadjuk meg ennél a zenekarosdínál.

- Hát én hegedülök, énekelek meg reppelek is, kabé ennyi. Négy zenekarban nyomatam eddig, a Rufe Buzzy-ban, ami ilyen funkys cucc volt, aztán volt a Sandwich, az egy kicsit Red Hot Chili Peppers meg Living Colour féle zenét tudott, a harmadik volt a Graffiti, na, hát avval a zenekarral Bee Gees feldolgozásokat játszottunk, fehér flitteres ruhában jártunk playbackelni vidéki diszkókba.

- Most azokról a tipikus kultúrházas-nagytermes helyekről van szó?

Egy pedagógiai kutatócsoport küldött kérdőíveket a 12. évfolyamok számára, s kérte, hogy töltsék ki. Kedvezően tapasztaltam, hogy a tanulók nem veszik komolyan, így a kérdőívek nem sokat érnek. Amikor a lapokat kiosztottam a C osztálynak, azt mondták, nekik negyedóra is elég a kitöltéséhez. Aztán még a szünetben is írtak. Tanulóság olvasmányok lettek írásaik.

Az első feladat: *Válassz ki egy tárgyat, amelyet egy olyan idő-kapszulában helyeznek el, amit 50 év múlva nyitnak ki! Írd le, hogy a kiválasztott tárgy miért különösen érdekes vagy fontos a ma élő emberek számára!*

A legtöbben (ötven) a számítógépet választották. Ez várható volt. Érveik is szokványosak - és helytállóak - voltak. A többi válasz sok meglepetést tartogatott: a tárgyak is, de az érvek még inkább. Egy tanuló a SZARVAS C. könyvet választotta. Indoka: *"Most a város fellendülőben van, és nagyon érdekel, hogy 50 év múlva ebből az örökségből mi fog maradni. Kíváncsi vagyok arra, mi lesz velünk, magyarokkal 50 év múlva. Úgy vélem, hogy a haza, Magyarország mint MAGYARország el fog tűnni, nem azt fogja jelenteni, mint ma. Es ez elszomorító. Annak, aki azt akarja, hogy az életben ne szűkölködjön, el kell innen mennie."*

...En is el fogok menni külföldre, de vissza fogok térni újra meg újra, mert nem szeretném, ha Magyarország elveszne. Kíváncsi vagyok arra, hogy 50 év múlva mi lesz, és mit fog ez a könyv jelenteni Szarvasnak."

Egy másik tanuló napjainkat bemutató videokazettát és a naplóját helyezte az időkapszulába. *"Szerintem 50 év múlva ugyanazeken a problémákon mennének keresztül a fiatalok."*

Volt, aki egy csokoládét helyezte el, mert *"mindenkinek jól esik egy kis nassolás",* és lehet, hogy *"a csokoládé helyettesíti a cigarettát és az alkoholt."*

Más a tüzet helyezte a kapszulába, mert amióta Prométheusz ellopta az istenekét, minden érték ebből ered az emberiség számára.

Talányos okból egy különös „tárgy” is szerepel az egyik írásban. Egy tanuló tanárát tenné el, hogy lássák, milyen pedagógusok tanították őt 50 évvel azelőtt.

A Trabant is a kapszulába került egy diák révén, aki korunk jellemzőjének tartja. További tárgyak: egy üveg bor, egy robotgép, egy digitális fényképezőgép, egy laptop, egy gitár; mobiltelefon, újság, folyóirat, legó, de még egy gumihal (csali) is. Mindet alapos indokkal őriznének az utókor számára.

A másik feladat: *Képzeld azt, hogy 70 éves vagy és nagyszülő. Írd egy olyan történetet, amit elmesélhél unokádnak az ifjúságodról!*

A legtöbben az osztályukról írtak. *"Az egész ifjúságom egyetlen történet, amelyet most nem fogok elmesélni, mert túlágoson hosszú lenne. Elmesélném, mennyi helyen jártam a világon, mennyi barátot szereztem; hogy milyen volt az osztályközösség, hogy mennyi minden jót éltünk át együtt!"* - vall ifjúságáról egy tanuló.

Ugyancsak az osztályról szól az egyik „mese”. *"Volt közöttünk nagyszájú, szegénylős, visszahúzódo, hazudós, mindig vidám és nagyon okos is. ... Rengeteg közös élményt éltünk át együtt."*

Az osztálykirándulások, a születés- és névnapok, az éjszakai bulik, a nagydolgozatok előtti lázas készülődés; és persze a szalagavató és az érettségi. Nagyon összetartott az osztály..."

Rajtuk kívül még többen meséltek gimnáziumi éveiket - hasonló hangnemben. *"Nagyon jó osztályom volt, imádtam oda járni."* *"Most 70 éves vagyok, de sose felejttem el a gimnáziumi éveket."* *"Az igazán boldog éveim a gimnázium első osztályától kezdődtek."*

Meghatóan őszinte vallomásokat is olvashattunk: *"Nagy udvarunk volt, sok fenyőfával, amik magasabbak voltak, mint a ház. Volt egy hatalmas gesztenyefa is, mely alatt nagy élvezettel gyűjtöttem a lehulló gesztenyéket. Ez minden évben nagy eseménynek számított. Imádtam és a mai napig is imádom a fákat. Ha szomorú voltam, felmásztam valamelyikre, és ott ültem naphosszat. Ez az udvar a világ volt számomra."*

Szivszorítóan szép sorok:

"Amikor olyan idős lehettem, mint ti, nagypám mindennap eljött, amikor még az ágyban feküdtem. Amint meghallottam a hangját, ugrottam ki az ágyból, hogy felugorjak a karjaiba. ...Mindig emlékezni fogok rá."

"En fiatal korban rengeteg dolgot kipróbáltam, az extrém sportokat is. Szerettem nagyokat bukni, imádtam a veszélyt. Pedig tudtam, hogy most, idősebb korban fájni fognak a sérülések, mégis csináltam. És ha teherném, mindent ugyanígy csinálnék" - szól az egyik gyerek tanítása „unokájának."

"Elérkezett a karácsony. A finom lakoma után bementünk a szobába. Csodálatos látvány tárult a szemem elé: egy vadonatúj bicikli. - Csak az enyém - gondoltam magamban. Öromömben el is sirtam magam. Ettől kezdve le sem lehetett rángatni róla" - szól a túlaradó örömről egy „mese".

Persze sorjáznak a mesékben a „nagy” kalandok is. Az egyik gyerek úgy elbújt a szülei elől, hogy egész nap keresték, a másik iszapfürdőzött tarsával - nagy fürdetés lett a vége. *"Égetimvalóan rossz gyerek voltam"* - kezdődik az egyik kaland, s elmeséli, hogyan leckéztette meg a Tata, amikor megtudta, hogy az ő unokája csenget be idegen házakba.

Szórakoztató és tanulságos történetek horgászatokról, bulikról és sok minden másról.

Ha valaki azt hinné, hogy ez a gimnázium legjobb osztálya, téved. Udvarián fogalmazva is változó szorgalmú és teljesítményű, olykor nehezen kezelhető gyerekekből áll, de...

Ezek a gyerekek az első gimnáziumi évfolyamtól kezdve jól szervezett közösségekben éltek. Részt vettek az erdei iskolában, szeretettel foglalkoztak a csökkent képességű tanulókkal, ott voltak szinte minden iskolai rendezvény szervezésében; akikkel osztályfőnökük szinte éjjel-nappal együtt élt, s programok sorát szervezte számukra, s - mint ez a mesékből kiderült - mély érzelmeikkel rendelkező, igazi közösségi emberek lettek.

Előttük az érettségi, a továbbtanulás, az ÉLET. Kikerülnek az óvó-védő szárnyak alól. Mi lesz velük, mi lesz belőlük?

Kutas Ferenc

"Nevetés nélkül ilyen jól még nem mulattam..." (Woody Allen a szexről)

Angyal ül a vállán

- Ja, ja, olyan helyeken csináltunk bulit, szeretszét az országban. Ami igazán megmaradt az a Kurityán nevű hely, arra nagyon emlékszem... Aztán jött a Trottel, ahol haggadulók. A Trottelled egyébként voltunk már párszor a Zebra-ban is Szarvason, nagyon hatalmas partik voltak azok, mindenkinek meg kellett költenem a pálinkát.

ját... De ha már a zenélés vagyunk akkor a Supra Hits cédekét is én csináltam, tudod, amiken a külföldi számokat nyomták fel cédére a magyarok. Én reppeltem a Coco Jumbot.

- (elképedés, túrkálás a sulidiszkos emlékek között) Egy egész nemzedék veti rád most a tekintetét... Most mivel keresed a kenyered?

- Hát, igyekszem jólérezni magam. Nem szeretnék olyasmivel foglalkozni, ami nem jön be, de a pénzből meg sohasem elég... Mondjuk ha választanom kell valami olyasmi között, amit utálnék csinálni, de megfizetnének, és a között, hogy otthon maradjak, és nyomjam a Star Wars Galaxies-t, hát tuti, hogy a Star Warst választanám. Szeretek szabadon élni, szeretem azt csinálni, azért pénzt kapni, ami tényleg boldoggá tesz. Szerintem ez a nyugodt élet, ez a lényege az egésznek.

- Ebből nőtt ki a könyv is?

- A könyv az furcsa dolog, igazából már kiskoromban is szerettem volna írni lenni, úgy, hogy valakinek lediktálom a dolgokat, aztán lesz egy könyv, király. Aztán amikor már itt laktam, és haza kellett mennem Sacramento-ba egy hosszabb időre, leszedtem egy programot valahonnan, aminek az volt a lényege, hogy leírja azt, amit mondok a gépnek: én szövegeltem, az meg írt. A másik kérdés meg az volt, hogy mit kéne írni. Ismered a "High Fidelity" - t? ("Pop, csajok, satöbbi" - Nick Hornby nagyszikéri könyve) Na, hát én is olyan vagyok, mint az a srác a High Fidelityben, ilyen "listás srác", listába szedek mindenféle. Eshát akkoriban jártam egy lánnyal aki beszélt egy könyvről, Mikés György "How to be a brit" ("Hogyan legyünk britek?") című könyvéről, és akkor azt gondoltam, hogy hé, ha ez az ember írt egy könyvet arról, hogy mit tapasztalt Angliában akkor én miért ne írhatnék arról, hogy milyen itt, Magyarországon? Ez lett a könyv.

- Oké, akkor játsszunk olyat, hogy monddok valamit, amire te elmondod, hogy mi jutott róla elsőként az eszedbe. Magyar film?

- Ezek a fiatalok.

- De gyorsan rávágta.

- Ja, imádom azt a filmet. A Duna tévéről vettem fel, csak lemaradt belőle egy kicsi. A Koncz Zsuzsa játszik benne.

- Magyar zene?

- Na, ez nehezebb. Az a helyzet, hogy a popmuzikában Ti magyarok szerintem inkább hátrafelé haladtok, meg a kilencvenes években nagyon beindult ez az elektronikus-zenei irányzat is, szóval a zene nekem mindig hangulatot ad, hangulatot jelent, ismered a "Girl from Ipanema-t"? (bólgatás) Hát, ha azt meghallgatom, akkor érzem a talpam alatt a homokot, imádom azt a dalt. De ha meghallgatok, mondjuk egy Kispált akkor arról egy vidéki kocsmá jut az eszembe, meg a Szigeten tarhaló fiatalok, meg az a műanyagüveges bor...

- Kannásbor?

- Az, a kannásbor! De most például Makámot hallgatnék (kinéz az Andrassy útra, szoffyos idő, hideg, mifene), fű, az nagyon fel tud dobni, a magyar népzene iszonyatosan jó. Olyan nagyon pörgős lesz az ember, pörgős, forgás, érted... A Makámot imádom, meg az Andro Drom-ot, szóval az ilyesmi nagyon fekszik.

- Első magyar kaja?

- Fasirt a Pipigrillben. Nagyon finom volt.

- Hülye magyar szokás?

- Hát, talán az, hogy olyan emberek kezdenek el veszekedni az utcán, akik nem is ismerik egymást. "Zöld volt a lámpa, nem is volt zöld, piros volt, de zöld volt" - és így ordítanak egymásnak. Amerikában már rég pisztolyt rántottak volna, vártam is, hogy az lesz, amikor először láttam ilyet az utcán, de nem, itt csak simán agresszívok.

- Oké, de ha most választanod kellene, akkor hol élnél legszívesebben?

- Itt. Komolyan. Tudod, szerintem ül egy angyal a vállamon - mert mindig szerettem volna egy lakást a Kodály Köröndön, és most ott lakok. És szeretem ezt az országot is. Szeretem, hogy inkább megfigyelő vagyok, mint helyi ember, teljesen másképp tudok rálátni dolgokra, mint az itteniek, szeretem, hogy tudok olyan dolgokról is, amikről az átlag külföldi nem, hiszen bejártam ezt az országot. Sőt, hát jártam mindenfelé, dolgoztam Barcelonában, Portugáliában, volt egy ilyen nyughatatlan korszakom... És ez tök jó! Valahogy az angyalom úgy intézi, hogy mindig történjen valami szimplán jó vagy érdekes, érted - tegnap is felhívott egy lány, akivel valamikor két éve táncoltam egyszer. És most meg felhív. Komolyan, kell ennél tutibb?

Todd G. Williams pénteken 18 órától dedikálja a "Ti! Magyarok feketeszemmel" című könyvét a Granarium Zebra Klubban, bárkivel szívesen megvitát bármit, csak tessék elmenni, és merni kérdezni.

AblakZsiráf